

Arrest

nr. 211 532 van 25 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2018.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 24 augustus 2018 waaruit blijkt dat de zaak verwezen wordt naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn, Pashtou van origine, en afkomstig uit het dorp Ghato Kala, gelegen in het district Chawkay in de provincie Kunar. Uw vader was lid van een

talibangroepering. De meeste van uw familieleden waren het hier niet mee eens. Op een bepaald moment besloot uw vader om zijn activiteiten voor de taliban stop te zetten. Ongeveer tien dagen later ging hij op een avond naar de moskee om te bidden. Op de terugweg werd hij door onbekende personen doodgeschoten. Ongeveer een week later vond uw moeder 's morgens een dreigbrief van de taliban die onder jullie deur werd gegooid. In deze brief werd gezegd dat u zich bij de taliban moest aansluiten. Anders zou u ook vermoord worden zoals uw vader. Uw moeder bracht u onmiddellijk naar het huis van uw oom Shamshur, de broer van uw vader. Hij besloot dat u het land moest verlaten en regelde uw reis. De volgende dag vertrok u onder begeleiding van een smokkelaar met de wagen naar Jalalabad in de provincie Nangarhar. Van daaruit reisde u verder naar Iran en Turkije. In Turkije verbleef u ongeveer acht maanden waarna u uw reis naar België verderzette. U kwam op 15 september 2015 in België aan en vroeg op 16 september 2015 asiel aan.

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten voor: uw taskara en de taskara van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw eerste gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u voorgehouden profiel, namelijk een minderjarige, ongeletterde jongeman van wie de vader een talibanstrijder is, en evenmin aan uw beweerde recente herkomst uit het district Chawkay in de provincie Kunar.

Vooreerst verklaarde u dat u bij uw aankomst in België zestien jaar oud was (zie fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling van het Bureau MINTEH). Uit het leeftijdsonderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de Dienst Voogdij op 1 oktober 2015, is echter gebleken dat u zeker meerderjarig was en werd uw leeftijd geschat op 20,04 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. Ondanks de resultaten van het onderzoek hield u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal vast aan uw bewering dat u minderjarig was bij uw aankomst in België. U stelde dat uw moeder u uw leeftijd verteld had en u was er ook zeker van dat dit uw juiste leeftijd was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). In verband hiermee verwees u ook naar de door u voorgelegde taskara, uitgereikt op 15/03/1393 volgens de Afghaanse jaartelling (15/06/2014), waarin gesteld wordt dat u in het Afghaanse jaar 1393 zestien jaar oud was. Gezien uit de informatie waarover het Commissariaat-

generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, is de bewijswaarde van Afgaanse documenten echter bijzonder relatief. Bovendien legde u zelf ook weinig overtuigende verklaringen af aangaande de wijze waarop u dit document in Afghanistan verkregen had. U verklaarde dat u hiervoor naar het districtshuis van Chawkey gegaan bent. U kon echter zelfs niet bij benadering zeggen wanneer u dit document dan verkregen had, enkel dat het lang geleden was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 4). Gelet op uw andere verklaringen dat u ergens eind 2014 vertrokken zou zijn uit Afghanistan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3), en gezien uit het document blijkt dat het uitgereikt werd op 15/03/1393 volgens de Afgaanse jaartelling (15/06/2014), wat dus kort voor uw vertrek moet geweest zijn, zijn uw verklaringen dat u het document al lang geleden verkregen had weinig aannemelijk te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van dit document. Gezien bovenstaande vaststellingen kan u bijgevolg niet aannemelijk maken dat u werkelijk nog minderjarig was op het moment van uw aankomst in België.

Verder zijn uw verklaringen aangaande uw beweerde ongeletterdheid evenmin overtuigend te noemen. Bij het begin van uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u op een bepaald moment dat u niet naar school gegaan bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). Later tijdens hetzelfde gehoor werd u uitdrukkelijk de vraag gesteld of u al dan niet naar school ging. U stelde dan dat u wel naar school gegaan bent, maar dat u er op vraag van uw vader mee gestopt was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Toen u vervolgens gevraagd werd wanneer u gestopt was met naar school te gaan, verklaarde u dat u naar school ging tot u vijftien of zestien jaar was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5), wat dan gezien uw eigen verklaringen over uw leeftijd toch ongeveer tot het moment van uw vertrek was. Toen u gevraagd werd of u behalve Pashtou nog andere talen sprak, gaf u aan op school ook een beetje Dari geleerd te hebben. Daarop werd u gezegd dat u dan toch wel kan lezen en schrijven. U beweerde echter dat dit helemaal niet het geval was en dat u enkel uw naam kon schrijven. Vervolgens werd u gewezen op uw eerdere verklaringen dat u toch naar school ging vanaf zevenjarige leeftijd tot u ongeveer vijftien of zestien jaar oud was. U stelde dan weer dat u helemaal niet regelmatig naar school ging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6). Merkwaardig genoeg had u eerder in hetzelfde gehoor spontaan verklaard dat het schooljaar in uw district begon op de eerste van de maand hamal en dat u vakantie had in de winter, meer bepaald in de maanden Jeddi, Dalwa, en Hoet (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Meer nog, tijdens uw tweede gehoor legde u eveneens spontaan uit dat jullie elk schooljaar een eerste keer examens hadden na vier en halve maand en dan nog een tweede keer voor de vakantie in de winter begon (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 4). Dergelijke gedetailleerde verklaringen aangaande het verloop van een schooljaar vallen moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat u zo weinig naar school gegaan bent waardoor u niet eens zou kunnen lezen of schrijven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6) en dat u het grootste deel van uw tijd thuis bij uw familie doorbracht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10). Bovendien verklaarde u later tijdens uw eerste gehoor nog dat u in de moskee koranlessen kreeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had u ook aangegeven dat u tot en met de achtste graad naar school gegaan bent en had u geen melding gemaakt van het feit dat u analfabeet zou zijn (zie Verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vraag nr. 11). Gezien deze vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u werkelijk ongeletterd zou zijn.

Bovendien zijn uw verklaringen aangaande uw dagelijkse leefwereld in uw dorp ook weinig aannemelijk te noemen. Zo verklaarde u dat uw oom de landbouwgrond van uw vader bewerkte. U stelde dat er op jullie grond tarwe en maïs geteeld werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6). Toen u later tijdens hetzelfde gehoor gevraagd werd naar de zaai- en oogsttijden van deze gewassen, beweerde u aanvankelijk dit helemaal niet te weten omdat u zelf niet op het land werkte (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10). Pas toen u er op gewezen werd dat het toch niet aannemelijk was dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, gezien uw verklaringen dat u het grootste deel van uw tijd gewoon thuis doorbracht en dat een deel van de opbrengst voorzien was voor eigen gebruik voor u en uw gezinsleden, kon u opeens wel gedetailleerd de maanden opgeven waarin deze gewassen gezaaid en geoogst werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10), wat op zich al weinig overtuigend overkomt. Toen u gevraagd werd of er soms problemen met de groei van de gewassen waren of dat de oogst soms mislukte, kon u hier in het geheel dan weer niets over zeggen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 8-9). Gezien u verklaarde dat een deel van de opbrengt van jullie grond bestemd was voor eigen gebruik voor

u en uw gezinsleden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 9), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn.

Daarnaast legde u ook weinig overtuigende verklaringen af aangaande het feit dat uw vader tot de taliban behoorde. Zo kon u geen enkele concrete informatie geven aangaande de activiteiten van uw vader. U stelde slechts in heel algemene bewoordingen dat talibanleden misdaden begaan, namelijk mensen ontvoeren en vermoorden. Behalve dat uw vader laarzen droeg, lang haar en een baard had, en 's avonds laat weg ging, verklaarde u nooit iets gemerkt te hebben van zijn talibanactiviteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Toen u gevraagd werd welke talibangroeperingen actief zijn in uw regio, kon u ook slechts twee talibanleiders bij naam noemen. U verklaarde van andere mensen hun namen gehoord te hebben, maar u kon verder geen enkele informatie over deze personen geven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 12). U beweerde weliswaar dat uw vader u nooit iets verteld heeft over zijn activiteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u van de mullah bij wie u koranlessen volgde vernomen had dat uw vader een talibanstrijder was en dat deze persoon u volgens uw verklaringen aanspoorde opdat u zich ook zou aansluiten bij de taliban (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van de activiteiten van de taliban in het algemeen in uw regio en ook van de concrete activiteiten van uw vader.

Gezien dergelijke onaannemelijke en weinig overtuigende verklaringen met betrekking tot elementaire gegevens zoals uw leeftijd, uw opleidingsniveau, uw dagelijkse leefwereld, en de activiteiten van uw vader voor de taliban, dient geconcludeerd te worden dat u geen zicht biedt op uw reële situatie zoals deze was in uw regio van herkomst in of buiten Afghanistan.

Verder werd vastgesteld dat u weliswaar een zekere geografische kennis had van uw beweerde regio van herkomst, u verschillende stammen in deze regio kon opnoemen, en u ook enkele namen van belangrijke personen kon opgeven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 7, 8, 9, 11, 12 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 2, 5, 6, 7, 8). Dit betreft evenwel kennis die ingestudeerd kan worden of ingegeven kan zijn door het feit dat u oorspronkelijk wel van deze regio afkomstig zou zijn. Uw gebrekkige kennis en weinig doorleefde verklaringen aangaande de veiligheidssituatie in uw regio ondermijnen echter uw beweerde recente verblijf in uw dorp Ghato Kala, district Chawkey, provincie Kunar tot net voor uw vertrek naar Europa. Toen u werd gevraagd naar de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, verklaarde u dat de situatie erger was geworden en dat er bijna elke dag wel iemand vermoord werd door de taliban. Behalve een incident waarbij talibanleden betrokken waren en dat volgens u lang geleden al gebeurde, kon u voorts maar één ander concreet incident aanhalen van een man die gedood werd door talibanleden omdat hij spion zou geweest zijn. U kon ook geen concrete voorbeelden geven van recente gevechten van talibanleden met overheidstroepen en/of buitenlandse troepen. Toen werd aangedrongen om meer voorbeelden te geven aangaande incidenten of gevechten in uw regio van herkomst, verklaarde u weliswaar nog dat er een Duitse of Franse ingenieur, die Landy genoemd werd, gedood werd door de taliban (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 13,14). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u hiermee waarschijnlijk verwijst naar de ontvoering van de Britse ontwikkelingshulpster Linda Norgrove, wat echter al plaatsvond in 2010. Voorts kon u enkel nog raketaanvallen in het district Marawara vermelden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Tijdens uw tweede gehoor werd u meer specifiek gevraagd naar gevechten tussen buitenlandse troepen en talibanstrijders in de Dewa Gul vallei, een plaats die volgens uw eigen verklaringen toch niet ver van uw dorp afgelegen was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 11-12 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 7). U verklaarde hier geen enkele informatie over te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er nabij de Dewa Gul vallei, wat een bolwerk van talibanstrijders was, begin 2012 een grote militaire operatie tegen talibanstrijders uitgevoerd werd door het Afghaanse leger en NAVO-troepen. Bij deze aanval werden zes burgers gedood onder wie een vrouw en kind. Naar aanleiding hiervan vonden ook betogingen plaats in het districtscentrum van Chawkey tegen de NAVO en de Afghaanse regering. Het is dan ook niet aannemelijk te noemen dat u, die volgens uw verklaringen tot uw vertrek naar Europa altijd in uw dorp verbleven zou hebben, hierover helemaal niets gehoord zou hebben.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uw kennis van de Afghaanse jaartelling en de Afghaanse kalender weinig overtuigend overkomt. Toen u tijdens uw eerste gehoor gevraagd werd welk jaar het was in Afghanistan, moest u hierover enige tijd nadenken waarna u beweerde dat het volgens de

Afghaanse jaartelling 1496 was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het op het moment van uw gehoor het jaar 1396 was volgens de Afghaanse jaartelling. In uw tweede gehoor werd u gevraagd wanneer u uw land verlaten had waarop u antwoordde dat het eind 2014 was. Toen u vervolgens gevraagd werd welk jaar dit volgens de Afghaanse jaartelling dan was, kon u merkwaardig genoeg dan weer wel correct zeggen dat het toen 1393 was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3). Verder kon u in uw eerste gehoor in verband met de schoolvakantie spontaan de wintermaanden volgens de Afghaanse kalender opsommen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Toen u tijdens uw tweede gehoor echter gevraagd werd welke maanden volgens de Afghaanse kalender in de herfst vallen, kon u enkel zeggen dat de herfst na de zesde of zevende maand begint. Toen u vervolgens gevraagd werd in welke maanden het dan herfst is, kende u de namen van deze maanden niet. U somde gewoon alle maanden op (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook vermoeden dat uw kennis over de Afghaanse jaartelling en kalender door u ingestudeerd werd.

Met betrekking tot de door u voorgelegde taskara van uw vader, kan er op gewezen worden dat dit document geen informatie bevat die afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, zoals hoger ook al werd aangegeven. Hierdoor is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chawkey gelegen in de provincie Kunar en daar uw hele leven gewoond te hebben tot uw vertrek uit Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en het door u voorgehouden profiel van een minderjarige, ongeletterde zoon van een talibanstrijder, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u recent voor uw komst naar België nog in het district Chawkey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielsrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens uw beide gehoren op de zetel van het Commissariaat-generaal nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 2, 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 2). U werd in de loop van uw tweede gehoor ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente herkomst uit Afghanistan. U bleef echter bij uw verklaringen dat u pas eind 2014 uit uw dorp Ghato Kala vertrokken bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het Commissariaat-generaal u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het Commissariaat-generaal volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het Commissariaat-generaal erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

"(...)Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u voorgehouden profiel, namelijk een minderjarige, ongeletterde jongeman van wie de vader een talibanstrijder is, en evenmin aan uw beweerde recente herkomst uit het district Chawkey in de provincie Kunar.

Vooreerst verklaarde u dat u bij uw aankomst in België zestien jaar oud was (zie fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling van het Bureau MINTEH). Uit het leeftijdsonderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de Dienst Voogdij op 1 oktober 2015, is echter gebleken dat u zeker meerderjarig was en werd uw leeftijd geschat op 20,04 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. Ondanks de resultaten van het onderzoek hield u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal vast aan uw bewering dat u minderjarig was bij uw aankomst in België. U stelde dat uw moeder u uw leeftijd verteld had en u was er ook zeker van dat dit uw juiste leeftijd was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). In verband hiermee verwees u ook naar de door u voorgelegde taskara, uitgereikt op 15/03/1393 volgens de Afghaanse jaartelling (15/06/2014), waarin gesteld wordt dat u in het Afghaanse jaar 1393 zestien jaar oud was. Gezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, is de bewijswaarde van Afghaanse documenten echter bijzonder relatief. Bovendien legde u zelf ook weinig overtuigende verklaringen af aangaande de wijze waarop u dit document in Afghanistan verkregen had. U verklaarde dat u hiervoor naar het districtshuis van Chawkey gegaan bent. U kon echter zelfs niet bij benadering zeggen wanneer u dit document dan verkregen had, enkel dat het lang geleden was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 4). Gelet op uw andere verklaringen dat u ergens eind 2014 vertrokken zou zijn uit Afghanistan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3), en gezien uit het document blijkt dat het uitgereikt werd op 15/03/1393 volgens de Afghaanse jaartelling (15/06/2014), wat dus kort voor uw vertrek moet geweest zijn, zijn uw verklaringen dat u het document al lang geleden verkregen had weinig aannemelijk te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van dit document. Gezien bovenstaande vaststellingen kan u bijgevolg niet aannemelijk maken dat u werkelijk nog minderjarig was op het moment van uw aankomst in België.

Verder zijn uw verklaringen aangaande uw beweerde ongeletterdheid evenmin overtuigend te noemen. Bij het begin van uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u op een bepaald moment dat u niet naar school gegaan bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). Later tijdens hetzelfde gehoor werd u uitdrukkelijk de vraag gesteld of u al dan niet naar school ging. U stelde dan dat u wel naar school gegaan bent, maar dat u er op vraag van uw vader mee gestopt was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Toen u vervolgens gevraagd werd wanneer u gestopt was met naar school te gaan, verklaarde u dat u naar school ging tot u vijftien of zestien jaar was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5), wat dan gezien uw eigen verklaringen over uw leeftijd toch ongeveer tot het moment van uw vertrek was. Toen u gevraagd werd of u behalve Pashtou nog andere talen sprak, gaf u aan op school ook een beetje Dari geleerd te hebben. Daarop werd u gezegd dat u dan toch wel kan lezen en schrijven. U beweerde echter dat dit helemaal niet het geval was en dat u enkel uw naam kon schrijven. Vervolgens werd u gewezen op uw eerdere verklaringen dat u toch naar school ging vanaf zevenjarige leeftijd tot u ongeveer vijftien of zestien jaar oud was. U stelde dan weer dat u helemaal niet regelmatig naar school ging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6). Merkwaardig genoeg had u eerder in hetzelfde gehoor spontaan verklaard dat het schooljaar in uw district begon op de eerste van de maand hamal en dat u vakantie had in de winter, meer bepaald in de maanden Jeddi, Dalwa, en

Hoet (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Meer nog, tijdens uw tweede gehoor legde u eveneens spontaan uit dat jullie elk schooljaar een eerste keer examens hadden na vier en halve maand en dan nog een tweede keer voor de vakantie in de winter begon (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 4). Dergelijke gedetailleerde verklaringen aangaande het verloop van een schooljaar vallen moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat u zo weinig naar school gegaan bent waardoor u niet eens zou kunnen lezen of schrijven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6) en dat u het grootste deel van uw tijd thuis bij uw familie doorbracht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10). Bovendien verklaarde u later tijdens uw eerste gehoor nog dat u in de moskee koranlessen kreeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had u ook aangegeven dat u tot en met de achtste graad naar school gegaan bent en had u geen melding gemaakt van het feit dat u analfabeet zou zijn (zie Verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vraag nr. 11). Gezien deze vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u werkelijk ongeletterd zou zijn.

Bovendien zijn uw verklaringen aangaande uw dagelijkse leefwereld in uw dorp ook weinig aannemelijk te noemen. Zo verklaarde u dat uw oom de landbouwgrond van uw vader bewerkte. U stelde dat er op jullie grond tarwe en maïs geteeld werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 6). Toen u later tijdens hetzelfde gehoor gevraagd werd naar de zaai- en oogsttijden van deze gewassen, beweerde u aanvankelijk dit helemaal niet te weten omdat u zelf niet op het land werkte (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10). Pas toen u er op gewezen werd dat het toch niet aannemelijk was dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn, gezien uw verklaringen dat u het grootste deel van uw tijd gewoon thuis doorbracht en dat een deel van de opbrengst voorzien was voor eigen gebruik voor u en uw gezinsleden, kon u opeens wel gedetailleerd de maanden opgeven waarin deze gewassen gezaaid en geoogst werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 10), wat op zich al weinig overtuigend overkomt. Toen u gevraagd werd of er soms problemen met de groei van de gewassen waren of dat de oogst soms mislukte, kon u hier in het geheel dan weer niets over zeggen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 8-9). Gezien u verklaarde dat een deel van de opbrengt van jullie grond bestemd was voor eigen gebruik voor u en uw gezinsleden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 9), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn.

Daarnaast legde u ook weinig overtuigende verklaringen af aangaande het feit dat uw vader tot de taliban behoorde. Zo kon u geen enkele concrete informatie geven aangaande de activiteiten van uw vader. U stelde slechts in heel algemene bewoordingen dat talibanleden misdaden begaan, namelijk mensen ontvoeren en vermoorden. Behalve dat uw vader laarzen droeg, lang haar en een baard had, en 's avonds laat weg ging, verklaarde u nooit iets gemerkt te hebben van zijn talibanactiviteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Toen u gevraagd werd welke talibangroeperingen actief zijn in uw regio, kon u ook slechts twee talibanleiders bij naam noemen. U verklaarde van andere mensen hun namen gehoord te hebben, maar u kon verder geen enkele informatie over deze personen geven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 12). U beweerde weliswaar dat uw vader u nooit iets verteld heeft over zijn activiteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u van de mullah bij wie u koranlessen volgde vernomen had dat uw vader een talibanstrijder was en dat deze persoon u volgens uw verklaringen aanspoorde opdat u zich ook zou aansluiten bij de taliban (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van de activiteiten van de taliban in het algemeen in uw regio en ook van de concrete activiteiten van uw vader.

Gezien dergelijke onaannemelijke en weinig overtuigende verklaringen met betrekking tot elementaire gegevens zoals uw leeftijd, uw opleidingsniveau, uw dagelijkse leefwereld, en de activiteiten van uw vader voor de taliban, dient geconcludeerd te worden dat u geen zicht biedt op uw reële situatie zoals deze was in uw regio van herkomst in of buiten Afghanistan.

Verder werd vastgesteld dat u weliswaar een zekere geografische kennis had van uw beweerde regio van herkomst, u verschillende stammen in deze regio kon opnoemen, en u ook enkele namen van belangrijke personen kon opgeven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 7, 8, 9, 11, 12 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 2, 5, 6, 7, 8). Dit betreft evenwel kennis die ingestudeerd kan worden of ingegeven kan zijn door het feit dat u oorspronkelijk wel van deze regio afkomstig zou zijn. Uw gebrekkige kennis en weinig doorleefde verklaringen aangaande de veiligheidssituatie in uw regio ondermijnen echter uw beweerde recente verblijf in uw dorp Ghato Kala,

district Chawkey, provincie Kunar tot net voor uw vertrek naar Europa. Toen u werd gevraagd naar de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, verklaarde u dat de situatie erger was geworden en dat er bijna elke dag wel iemand vermoord werd door de taliban. Behalve een incident waarbij talibanleden betrokken waren en dat volgens u lang geleden al gebeurde, kon u voorts maar één ander concreet incident aanhalen van een man die gedood werd door talibanleden omdat hij spion zou geweest zijn. U kon ook geen concrete voorbeelden geven van recente gevechten van talibanleden met overheidstroepen en/of buitenlandse troepen. Toen werd aangedrongen om meer voorbeelden te geven aangaande incidenten of gevechten in uw regio van herkomst, verklaarde u weliswaar nog dat er een Duitse of Franse ingenieur, die Landy genoemd werd, gedood werd door de taliban (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 13,14). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u hiermee waarschijnlijk verwijst naar de ontvoering van de Britse ontwikkelingshulpster Linda Norgrove, wat echter al plaatsvond in 2010. Voorts kon u enkel nog raketaanvallen in het district Marawara vermelden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 15). Tijdens uw tweede gehoor werd u meer specifiek gevraagd naar gevechten tussen buitenlandse troepen en talibanstrijders in de Dewa Gul vallei, een plaats die volgens uw eigen verklaringen toch niet ver van uw dorp afgelegen was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 11-12 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 7). U verklaarde hier geen enkele informatie over te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er nabij de Dewa Gul vallei, wat een bolwerk van talibanstrijders was, begin 2012 een grote militaire operatie tegen talibanstrijders uitgevoerd werd door het Afghaanse leger en NAVO-troepen. Bij deze aanval werden zes burgers gedood onder wie een vrouw en kind. Naar aanleiding hiervan vonden ook betogingen plaats in het districtscentrum van Chawkey tegen de NAVO en de Afghaanse regering. Het is dan ook niet aannemelijk te noemen dat u, die volgens uw verklaringen tot uw vertrek naar Europa altijd in uw dorp verbleven zou hebben, hierover helemaal niets gehoord zou hebben.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uw kennis van de Afghaanse jaartelling en de Afghaanse kalender weinig overtuigend overkomt. Toen u tijdens uw eerste gehoor gevraagd werd welk jaar het was in Afghanistan, moest u hierover enige tijd nadenken waarna u beweerde dat het volgens de Afghaanse jaartelling 1496 was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het op het moment van uw gehoor het jaar 1396 was volgens de Afghaanse jaartelling. In uw tweede gehoor werd u gevraagd wanneer u uw land verlaten had waarop u antwoordde dat het eind 2014 was. Toen u vervolgens gevraagd werd welk jaar dit volgens de Afghaanse jaartelling dan was, kon u merkwaardig genoeg dan weer wel correct zeggen dat het toen 1393 was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3). Verder kon u in uw eerste gehoor in verband met de schoolvakantie spontaan de wintermaanden volgens de Afghaanse kalender opsommen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 16/10/2017, p. 5). Toen u tijdens uw tweede gehoor echter gevraagd werd welke maanden volgens de Afghaanse kalender in de herfst vallen, kon u enkel zeggen dat de herfst na de zesde of zevende maand begint. Toen u vervolgens gevraagd werd in welke maanden het dan herfst is, kende u de namen van deze maanden niet. U somde gewoon alle maanden op (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 07/12/2017, p. 3). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook vermoeden dat uw kennis over de Afghaanse jaartelling en kalender door u ingestudeerd werd.

Met betrekking tot de door u voorgelegde taskara van uw vader, kan er op gewezen worden dat dit document geen informatie bevat die afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, zoals hoger ook al werd aangegeven. Hierdoor is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chawkey gelegen in de provincie Kunar en daar uw hele leven gewoond te hebben tot uw vertrek uit Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en het door u voorgehouden profiel van een minderjarige, ongeletterde zoon van een talibanstrijder, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u recent voor uw komst naar België nog in het district Chawkey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met betrekking tot zijn leeftijd en de voorgelegde taskara beperkt verzoeker zich hoofdzakelijk tot het herhalen van zijn verklaringen met name dat hij zich voor zijn leeftijd gebaseerd heeft op hetgeen zijn moeder hem heeft verteld en de vermelding in zijn taskara, die lang geleden werd uitgereikt. Hiermee slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de voormelde concrete vaststellingen. Uit het leeftijdsonderzoek - dat door verzoeker niet werd betwist - bleek immers dat verzoeker meerderjarig was bij aankomst in België en werd zijn leeftijd geschat op 20,4 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. Dit heeft tot gevolg dat er tussen verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn leeftijd die mede gebaseerd zijn op de bepalingen in zijn taskara en de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek minimum een verschil is van meer dan twee jaar. Hierbij komt ook nog de vaststelling dat verzoeker zelfs niet bij benadering kan zeggen wanneer hij zijn taskara dan verkregen had en enkel kon stellen dat het lang geleden was, hetgeen klemmt met de vaststelling dat verzoeker naar eigen zeggen eind 2014 vertrokken was en het document uitgereikt werd in juni 2014, waardoor het kort voor zijn vertrek werd uitgereikt. Het gegeven dat verzoeker dit zelfs niet bij benadering kan duiden doet wel degelijk afbreuk aan zijn geloofwaardigheid en de authenticiteit van dit document. Onverminderd deze vaststellingen blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Gelet op het geheel van deze vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij minderjarig was op het ogenblik van aankomst in België. De argumentatie dat hij in zijn land van herkomst geen verjaardagen vierde en er aan de geboortedatum niet veel belang wordt gehecht kan hier dan ook geen afbreuk aan doen.

Het betoog dat hij slechts sporadisch naar school ging, geen goede student was en weinig naar school ging en daarom amper kan lezen en schrijven is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met verzoekers verklaringen omtrent zijn schoolcarrière. Verzoeker verklaarde immers eerst niet naar school te zijn geweest om later te verklaren dat hij wel naar school is geweest, maar er op vraag van zijn vader mee gestopt was (stuk 8, gehoorverslag, p. 3, 5). Later verduidelijkt verzoeker dit met de stelling dat hij naar school begon te gaan op zijn zevende en stopte toen hij vijftien of zestien jaar was (stuk 8, gehoorverslag, p. 5), wat dan gezien verzoekers eigen verklaringen over zijn leeftijd toch ongeveer tot het moment van zijn vertrek was (stuk 5, gehoorverslag, p. 3; stuk 17, verklaring DVZ, vraag 4). De stelling dat hij niet regelmatig naar school ging klemmt met zijn gedetailleerde verklaringen aangaande het verloop van een schooljaar, zijnde de start, de vakantie -en examenperiodes. Indien verzoeker gedurende al zijn schooljaren daadwerkelijk zo weinig naar school is geweest in die zin dat hij niet kan lezen en schrijven, acht de Raad het geenszins geloofwaardig dat verzoeker dermate gedetailleerde verklaringen over een schooljaar kan afleggen. Gelet op deze vaststellingen kan er terecht geen geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij werkelijk ongeletterd zou zijn.

Waar verzoeker de verwerende partij niet kan volgen met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker vooreerst stelde de zaai- en oogsttijden niet te kennen omdat hij zelf niet op het land werkte en bij confrontatie met het ongeloofwaardig karakter van dergelijke bewering - gezien zijn verklaringen dat hij het grootste deel van de tijd gewoon thuis doorbracht en dat een deel van de opbrengst voorzien was voor eigen gebruik voor hem en zijn gezinsleden - opeens wel gedetailleerd de maanden kon opgeven waarin deze gewassen gezaaid en geoogst werden, weerlegt hij de duidelijke tegenstrijdigheid in zijn uitspraken niet. Het argument dat verzoeker perfect en gedetailleerd de zaai- en oogsttijden kan vertellen doet hier geen afbreuk aan. Bovendien kon verzoeker, wanneer hij verder bevraagd werd naar problemen met de groei van de gewassen of het mislukken van de oogst, hier in het geheel evenmin iets over zeggen.

Waar verzoeker argumenteert dat het werk van zijn vader bijzonder gevaarlijk was en niet besproken werd met een kind zoals hij, moet worden opgemerkt dat het in het licht van verzoekers eigen verklaringen niet aannemelijk is dat hij hierover zo weinig weet. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij van de mullah bij wie verzoeker koranlessen volgde vernomen had dat zijn vader een talibanstrijder was en dat deze persoon hem naar eigen zeggen aanspoorde opdat hij zich ook zou aansluiten bij de taliban. Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat verzoeker toch beter op de hoogte zou zijn van

de activiteiten van de taliban in het algemeen in zijn regio en ook van de concrete activiteiten van zijn vader.

Waar verzoeker passages uit het gehoorverslag citeert om aan te tonen hoe gedetailleerd zijn kennis is en onmogelijk kan zijn ingestudeerd, moet erop worden gewezen de aspecten die verzoeker wel weet, geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen die inherent zijn aan het door verzoeker voorgehouden leven in zijn regio zoals de algemene en recente veiligheidssituatie.

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij na al die jaren in Europa verwesterd is en verwijst hij naar een rapport van Amnesty International waaruit blijkt dat individuen die als “verwesterd” worden gepercipieerd een risicoprofiel hebben. Hij brengt evenwel geen concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat zijn verblijf sinds eind 2015 in België van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International van oktober 2017 waaruit blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan meer en meer worden geschonden volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het district Chawkey in de provincie Kunar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recente herkomst aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chawkey in de provincie Kunar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de algemeen verslechterde veiligheidssituatie, de humanitaire situatie en het rapport van Amnesty International dat aan het verzoekschrift wordt toegevoegd, is dan ook niet dienstig. Uit het rapport van Amnesty International blijkt niet dat voor heel Afghanistan geldt dat voor elke Afghaanse burger moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven

of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar. Het volstaat ook niet om zeer algemeen op te merken dat men reeds enige tijd in België blijft en (hierdoor) verwesterd is en/of in Afghanistan mogelijks als verwesterd zal worden beschouwd, doch dient men zijn risicoprofiel *in concreto* aannemelijk te maken, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' gepercipieerd en hierom gevisieerd zal worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF